

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 15Cob/98/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4212215542
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavel Lukáč
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2019:4212215542.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Pavla Lukáča a členov senátu JUDr. Jána Bzdúška a JUDr. Martiny Balegovej, v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpený: TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843, proti žalovanému: Ladislav Szabó - TEMPÓ, s miestom podnikania Staničná 1916/19, 946 03 Kolárovo, IČO: 43 046 690, právne zastúpený: JUDr. Lívia Kňazíková, advokátka, M. R. Štefánika 6, 945 01 Komárno, IČO: 31 167 586, o zaplatenie 7 066,20 eura s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Komárno č. k. 5Cb/275/2012 - 261 zo dňa 12.04.2018, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok Okresného súdu Komárno č. k. 5Cb/275/2012 - 261 zo dňa 12.04.2018 p o t v r d z u j e.

Žalobcovi odvolací súd náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie rozhodol o uplatnenom nároku žalobcu na zaplatenie sumy 7 066,20 eura s príslušenstvom tak, že žalobe v celom rozsahu vyhovel, a teda uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu spolu so špecifikovaným príslušenstvom pričom súčasne žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania vo výške 100 %.

2. Rozhodnutie súd prvej inštancie odôvodnil právne aplikáciou ust. § 489 ods. 1, § 265, § 369 Obch. zák., § 255, § 262 ods. 2 CSP.

3. Súd prvej inštancie vychádzal pri rozhodnutí zo skutkových zistení pričom poukázal na to, že pôvodný žalobca návrhom zo dňa 03.08.2012 sa domáhal na tunajšom súde proti žalovanému vydania platobného rozkazu na uloženie povinnosti zaplatiť 7 066,20 eura s 0,1 % denným úrokom z omeškania zo sumy 7 052,01 eura od 16.07.2010 až do zaplatenia a nahradiť trovy konania. Svoj návrh odôvodnil titulom nároku žalobcu za predčasne zaniknutý záväzko právny vzťah - leasingovú zmluvu. Poukázal na to, že v danom prípade sa jedná o konečné finančné vyúčtovanie predčasne zaniknutej leasingovej zmluvy. Uvedenú istinu však žalovaný dobrovoľne a včas nezaplatil, preto si žalobca uplatnil i dohodnuté úroky z omeškania.

Súd vydal vo veci platobný rozkaz pod číslom 4Rob/87/2012 - 19 zo dňa 17.09.2012 voči ktorému v zákonnej lehote podal žalovaný písomný odpor s odôvodnením.

Súd v prvom rade poukazuje na platne uzatvorený záväzko právny vzťah medzi stranami konania, založenom na Leasingovej zmluve. Uvedený záväzko právny vzťah predložený žalobcom do súdneho spisu, vykazuje všetky podstatné zákonom požadované náležitosti platného záväzko právneho vzťahu, z ktorého vyplývajú práva a povinnosti dojednané jednak v zmluve ako i vo všeobecných obchodných

podmienkach. Žalobca listinnými dôkazmi preukázal, že zo strany žalovaného došlo k porušeniu svojej povinnosti a to riadne a v čas platiť dohodnuté leasingové splátky. V predmetnom prípade došlo k odcudzeniu predmetu leasingu, ktorý skutok následne orgánmi činnými v trestnom konaní bolo prekvalifikované na podvod. Následne podľa zmluvných podmienok povinnosťou žalovaného ostalo naďalej uhrádzať mesačné leasingové splátky až do doby momentu vyjadrenia poisťovne, resp. štátneho orgánu, teda do ukončenia zmluvného vzťahu medzi leasingovým prenajímateľom a leasingovým nájomcom. V predmetnom prípade k oznámeniu poisťovne došlo dňom 19.02.2010, ktorý deň by mal byť momentom ukončenia zmluvného vzťahu medzi leasingovým prenajímateľom a leasingovým nájomcom. Napriek tomu žalovaný, ako leasingový nájomca svoju platobnú povinnosť vo forme platenia leasingových splátok vykonával do augusta 2009. Poukazujúc na vyššie uvedené súd považoval za dôvodné odstúpenia od leasingovej zmluvy žalobcom z dôvodu článku 13, bod 1. b/ Všeobecných obchodných podmienok. Súd poukazuje na záverečnú správu k inkasnému konaniu splnomocnencom žalobcu MABORO s.r.o., zo dňa 12.11.2009, v ktorom splnomocnenec dňa 10.11.2009 oznámil žalovanému, že ak dlh neuhradí, alebo PL neodovzdá bude na jeho osobu podané TO. Klient splnomocnencovi oznámil, že PL mu odcudzili a nakoľko bolo vozidlo havarijne poistené dlh hradíť nebude. Z obsahu vyššie uvedeného súd mal za to, že žalobca prostredníctvom svojho splnomocnenca splnil i podmienku článku 13, bod 1. b/ Všeobecných obchodných podmienok pred odstúpením od leasingovej zmluvy „to napriek upomienke, ktorú mu leasingový prenajímateľ odoslal“. Po ustálení platného odstúpenia od leasingovej zmluvy žalobcom, súd skúmal Finančné vysporiadanie leasingovej zmluvy žalobcu doručeného žalovanému dňa 01.07.2010. Z predložených listinných dôkazov súd mal za to, že predmetné vyúčtovanie zohľadňuje všetky oprávnené požiadavky žalobcu a žalovaného. Po vykonaní vzájomného zápočtu žalobcom uplatňovaná istina predstavuje skutočné nároky žalobcu. K namietnutej časti vyúčtovania žalovaným v časti týkajúcej sa uplatnenia straty na majetku (zostatok istiny) 6 239,19 eura súd poznamenáva, že v predmetnom prípade k uzatvoreniu poistnej zmluvy došlo medzi žalobcom a poisťovňou s tým, že žalovaný mal uhrádzať poistné. Z uvedeného vyplýva, že tu právny vzťah vznikol medzi žalobcom a poisťovňou. Skutočnosť, že poisťovňa predmetnú poistnú udalosť vyhodnotila ako sprenevera a žalobcovi oznámila nepriznania poistného plnenia z dôvodu, že v zmluvných podmienkach pre havarijne poistenie sprenevera nie je poistením krytá, nemení na právnom vzťahu medzi stranami konania založenej na leasingovej zmluvy. Samotné neposkytnutie poistného plnenia poisťovňou pre žalobcu ešte samo o sebe nezabavuje povinnosti žalovaného na toto plnenie. Nečinnosť žalobcu voči oznámeniu poisťovne o neposkytnutí poistného plnenia nemožno považovať za výkon práva, ktorý je v rozpore so zásadami poctivého obchodného styku. Obchodný zákonník pod pojmom výkon práva, ktorý je v rozpore so zásadami poctivého obchodného styku postihuje tzv. šikanovanie pri výkone práva v obchodných vzťahoch. Ide o zneužitie práva, o tzv. šikanu, keď účelom výkonu práva nie je realizácia vlastných oprávnených hospodárskych záujmov a hospodárskeho cieľa determinovaného obchodným záväzkom, ale ide o snahu výkonom práva znevýhodniť druhú stranu a spôsobiť jej ujmu. Na takomto výkone práva nie je žiadny záujem. Preto mu ani Obchodný zákonník nepriznáva právnu ochranu a súd v takomto prípade výkon práva odmietne. Šikanózný výkon práva sa musí vždy preukázať a dôkazné bremeno zaťažuje toho, kto je takýmto výkonom práva poškodený. Uvedené ustanovenie ochraňuje aj dobromyseľnosť účastníka zmluvných vzťahov. Uvedené ustanovenie sa bude aplikovať tak na výkon práva, ktoré vyplýva zo zmluvy, ako aj priamo zo zákona. Vylúčenie ochrany výkonu práva je prostriedkom právnej ochrany, ktorému sa v obchodnom práve prikladá veľký význam. V predmetnom prípade podľa názoru súdu o takéto konanie zo strany žalobcu nedošlo. Vzhľadom na vyššie uvedené súd návrhu žalobcu vyhovel. Súd súčasne uložil i povinnosť zaplatiť dohodnuté úroky z omeškania od nasledujúceho dňa po splatnosti istiny až do jeho skutočného zaplatenia.

4. Súd prvej inštancie o náhrade trov konania rozhodol podľa ust. § 255 CSP pričom tieto priznal žalobcovi, a to vzhľadom na jeho úspech v konaní.

5. Proti tomuto rozsudku podal žalovaný prostredníctvom právneho zástupcu odvolanie, ktorým žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobu v celom rozsahu zamietne. V odôvodnení podaného odvolania poukázal na to, že súd I. inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie okresného súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Žalobca nedodrжал postup uvedený v čl. 9 bod 8 Obchodných podmienok pre finančný prenájom (leasing) motorových vozidiel spoločnosti OTP Leasing, a. s., kde je uvedené: „Leasingový prenajímateľ postupuje na leasingového nájomcu práva a nároky, ktoré mu vzniknú pri poškodení alebo odcudzení motorového

vozidla zavinením tretích osôb a leasingový nájomca toto postúpenie prijíma. Leasingový nájomca je povinný v prípade vzniku takýchto škôd alebo odcudzenia uplatniť všetky takto postúpené práva a nároky. Leasingový prenajímateľ vydá nájomcovi na jeho žiadosť podklady nevyhnutné na uplatnenie postúpených nárokov“ ale uplatnil si nárok na náhradu škody vo výške 7 458 eur, ktorý mu bol aj priznaný. Z tohto dôvodu žalovaný bol odkázaný v trestnom konaní na civilný súdny proces.

Je zrejme aj to, že nárok žalobcu z hmotného práva je nedôvodný, nakoľko jeho nárok bol uspokojený v trestnom konaní. Uplatnený nárok žalobcu je nárokom škody voči obvinenému aj voči žalovanému založený na tom istom vyúčtovaní.

Konanie resp. úmyselné opomenutie alebo nekonanie zo strany žalobcu je v rozpore so zásadou poctivého obchodného styku, nakoľko výkon resp. opomenutie výkonu takéhoto práva zo strany žalobcu zreteľne smerovalo a vyústilo k zjavnému poškodeniu práv žalovaného.

6. Žalobca sa k podanému odvolaniu žalovaného nevyjadril.

7. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací prejednal vec bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 385 CSP v medziach podaného odvolania (§ 379, § 380 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného v danom prípade nie je dôvodné, keďže rozsudok súdu prvej inštancie považoval odvolací súd za vecne správny, a preto ho podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil. Podľa názoru odvolacieho súdu súd prvej inštancie dostatočne zistil skutkový stav a zo zisteného skutkového stavu vyvodil vecne správny právny záver a svoje rozhodnutie aj v rozhodujúcom rozsahu vecne správne odôvodnil. Keďže odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia v zmysle ust. § 387 ods. 2 CSP sa v odôvodnení svojho rozhodnutia o odvolaní obmedzuje na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozsudku.

8. Prieskumná činnosť odvolacieho súdu zahŕňa ako hmotnoprávnu, tak aj procesnoprávnu oblasť. Odvolací súd musí preto skúmať nielen zákonnosť rozhodnutia so zreteľom k hmotnému právu, ale tiež zákonnosť konania, z ktorého napadnuté rozhodnutie bolo vydané. Pri rozhodovaní odvolacieho súdu o odvolaní proti napadnutému rozsudku je odvolací súd viazaný rozsahom odvolania, tak aj dôvodmi podaného odvolania, ktoré účastník môže meniť a dopĺňať len do uplynutia odvolacej lehoty. Odvolateľ v podanom odvolaní fakticky svojím dispozičným úkonom vymedzuje nielen rozsah ale aj dôvody preskúmvacej činnosti odvolacieho súdu.

9. Odvolacie námietky žalovaného vo veci samej sú totožné s námietkami, ktoré boli ním uplatnené pred súdom prvej inštancie v priebehu celého konania, pričom tieto v zásade nemohli prívodiť zmenu napadnutého rozsudku. Pokiaľ teda odvolací súd dospeje k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny a dostatočne odôvodnený nepovažuje vo svojom rozhodnutí za nutné v súlade s ustanovením § 387 CSP opakovať tie isté dôvody, ktoré sú obsiahnuté v rozhodnutí súdu prvej inštancie vrátane citácie právnych predpisov vzťahujúcich sa na prejednanú vec.

10. Na doplnenie správnosti dôvodov rozhodnutia súdu prvej inštancie a s odkazom na odvolacie dôvody, odvolací súd poukazuje na to, že žalovaný v podanom odvolaní namieta nesprávne právne posúdenie veci s odkazom na ust. § 365 ods. 1 písm. f/, h/ CSP. Pokiaľ sa týka nesprávnosti zisteného skutkového stavu s touto argumentáciou žalovaného sa odvolací súd nestotožnil, pričom ani z obsahu podaného odvolania nevyplýva konkrétnejšia špecifikácia neúplnosti zistenia skutkového stavu. Pokiaľ sa týka nesprávneho právneho posúdenia veci týmto sa rozumie omyl súdu pri aplikácii práva, pričom o omyl aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis než ktorý mal použiť alebo ak použil síce správny právny predpis alebo ho nesprávne vyložil.

11. Krajský súd ďalej konštatuje a odkazuje na skutočnosť, že Krajský súd v Nitre uznesením č. k. 15Cob/53/2014 - 137 zo dňa 16.09.2014 v tejto prejednávanej veci rozhodol tak, že zrušil rozsudok súdu prvej inštancie č. k. 5Cb/275/2012 - 106 zo dňa 29.10.2013 a vec mu vrátil na ďalšie konanie, pričom vo vyslovenom právnom názore uviedol, že nemožno považovať žalobcom uplatnený nárok v trestnom konaní o náhradu škody za totožný v tomto konaní, a teda rozhodnutie súdu prvej inštancie v tomto nemožno považovať za vecne správne. V ďalšom uložil súdu prvej inštancie zaoberať sa dôvodnosťou a rozsahom uplatneného nároku žalobcu, a to s odkazom na uzavretú leasingovú zmluvu ako aj všeobecné obchodné podmienky.

12. Súd prvej inštancie ďalej vo veci konal v zmysle ust. § 391 ods. 2 CSP byť viazaný právnym názorom odvolacieho súdu, pričom dospel k záveru, že žalobcom uplatnený nárok jednoznačne vyplýva a je dôvodný v rozsahu podľa Protokolu o finančnom vysporiadaní leasingovej zmluvy č. LZF/07/80175 zo dňa 23.06.2010 (vystavenie protokolu).

13. Žalovaný v podanom odvolaní žiadnym spôsobom nespochybnil samotný rozsah žalobcom uplatneného nároku, pričom jeho dôvodnosť už bola odvolacím súdom konštatovaná vyššie, a to aj s odkazom na dôvody napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie. S poukazom na uvedené preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

14. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd tak, že žalobcovi náhradu odvolacieho konania nepriznal z dôvodu, že žalobcovi v odvolacom konaní preukázateľne žiadne trovy nevznikli.

15. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon v § 420 až § 423 CSP pripúšťa. Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. To neplatí, ak je dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa; ak je dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa; ak je dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).